

РЕЦЕНЗИЈА ЗБОРНИКА

САВРЕМЕНА ФИЛОЛОШКА ПРОУЧАВАЊА МЛАДИХ ИСТРАЖИВАЧА IV

Ур. Милица Ђорђевић, Христина Аксентијевић,
Ниш: Филозофски факултет Универзитета у Нишу, 2026.

Зборник научних радова *Савремена филолошка проучавања младих истраживача IV*, проистекао из истоименог научног скупа одржаног 6. септембра 2025. године у организацији Центра за савремена филолошка проучавања младих истраживача при Филозофском факултету Универзитета у Нишу, представља упечатљив научни допринос савременим филолошким истраживањима и јавља се значајном платформом за афирмацију младих истраживача у српској филологији. Зборник је тематски конципиран тако да окупља разноврсне радове из области лингвистике, науке о књижевности, традуктологије, анализе дискурса, културолошких и интердисциплинарних филолошких истраживања. Посебна вредност публикације огледа се у тематској ширини и методолошкој разноврсности прилога, што сведочи о високом степену истраживачке компетентности аутора и њиховој упућености у актуелне научне токове. Како ћемо у наставку рецензије детаљније илустровати, радови објављени у зборнику одликују се јасно постављеним истраживачким циљевима, адекватно одабраним теоријско-методолошким оквирима и аргументованим закључцима. У прилозима се препознаје настојање аутора да традиционалне филолошке теме сагледају из нових перспектива, али и да остваре простор за интердисциплинарни дијалог, што овом зборнику даје додатну научну релевантност.

Зборник отвара рад Марије Шуњеварић „Употреба придевских германизама у савременом српском језику – корпусни приступ”, који представља методолошки утемељено и лингвистички прецизно истраживање које кроз корпусну анализу осветљава значајан, а недовољно проучен сегмент савремене српске лексикологије. Посебна вредност прилога огледа се у успешној синтези контактнолингвистичких и корпусних приступа, што пружа релевантан допринос савременим германистичким и србистичким проучавањима. У раду Радмиле Костић „Семиотички осврт на симболику халата у делу *Обломов* И. А. Гончарова” ауторка на суптилан и аналитички промишљен начин тумачи симболички потенцијал предметног света у одабраном књижевном тексту. Рад сведочи о високом степену интерпретативне зрелости и успешно демонстрира продуктивност семиотичког приступа у анализи руске књижевне класике. Компаративна анализа граматичких система српског и немачког језика у раду „Слагање рода именица са осталим врстама речи у српском и немачком језику” ауторке Татјане Лепојевић Грујић спроведена је доследно, прецизно и уз јасну теоријску утемељеност. Рад представља значајан допринос контрастивној граматичкој и отвара простор за даља истраживања у области интерференције и наставе назначених језика. Прилог „UN Srebrenica Resolution Speech in Critical Discourse Analysis”, аутора Јелене Батовац, Дуње Гајић и Уроша Јовановића, показује висок степен аналитичке компетенције у примени критичке анализе дискурса на актуелан и друштвено осетљив материјал. Рад

одликује теоријска актуелност и способност аутора да језичку анализу повежу са ширим политичким и идеолошким контекстом. Георги Димитров у раду „Предметна сликовитост и песнички превод (Еуђенио Монтале – Атанас Далчев)” нуди суптилну компаративну анализу песничке слике и преводачких поступака, осветљавајући сложене механизме трансфера поетског значења. Његова посебна вредност лежи у успешном спајању компаратистичке и преводачке перспективе. Теодора П. Вучковић у раду „Суфикс -етина у творби пејоратива и аугментатива у српском језику: корпусни приступ” пружа темељну и аргументовану анализу једног специфичног творбеног модела у савременом српском језику. Корпусни приступ омогућио је поуздане увиде у продуктивност и семантичке домете анализираних суфикса. Рад Тамара Д. Арсић „Фразеолошки изазови у преводу Чеховљеве драме *Ујка Вања* на српски језик” одликује се високим степеном преводачке осетљивости и аналитичке прецизности у разматрању сложених фразеолошких питања. Посебно је драгоцено што ауторка успешно повезује теоријске поставке преводњења са конкретном текстуалном анализом. Маша Љ. Петровић у прилогу „Одреднице Вуковог *Српског рјечника* (1852) у основношколској настави: жанровски преплет предања, легендарних прича и веровања” на иновативан начин повезује историју српског језика, књижевну традицију и савремену наставну праксу. Рад показује завидну методичку промишљеност и нуди значајне смернице за функционалнију наставну примену класичне лексикографске грађе. Јелена З. Зеленовић Станић у раду „Котор као рајски град и Котор мегалополис у роману *Лутајући Бокељ* Николе Маловића” уверљиво осветљава сложену урбану симболику у савременој српској прози. Рад се издваја по интерпретативној слојевитости и успешној примени просторних студија у анализи књижевног текста. Прилог Данице Б. Николић „*Гвоздени сад* Васка Попе у светлу теорије постхуманизма” представља оригиналан и теоријски актуелан приступ читању поезије Васка Попе. Повезивање постхуманистичке перспективе са српском поетском традицијом резултира свежим и подстицајним интерпретативним увидима. Рад Тамаре Стошић „*Just a Million Little Gods Causing Rain Storms: Home-Making and Myth-Making in Arcade Fire's Funeral and Reflektor*” сведочи о високој теоријској информисаности и аналитичкој зрелости у приступу савременој музичкој и културној продукцији. Ауторка успешно интерпретира сложене процесе митотворства и конструисање идентитета у оквиру популарне културе. Рад „Поставангардне поеме *Човеков човек* Оскара Давича, и *Howl* (Урлик) и *Kaddish* (Каддиш) Алена Гинзберга између утопијског и елегичног” Павла Зељића показује изузетну ерудицију и способност аутора да сложене поетичке односе сагледа у ширем историјско-књижевном контексту. Рад доноси значајан допринос разумевању поставангарде и њених транснационалних релација. Миона Татаревећ у „Еротолошком читању *Корена* Добрице Ћосића” нуди храбро и методолошки утемељено читање канонског романа из нове интерпретативне перспективе. Рад се издваја оригиналношћу приступа и способношћу да отвори нове хоризонте у тумачењу српске прозне традиције. Истраживање Теодоре Ристоски „Рецепција француске књижевности у часопису *Књижевне новине* 1948. до 1962.” архивски је темељно и аналитички прецизно, са јасно постављеним културноисторијским

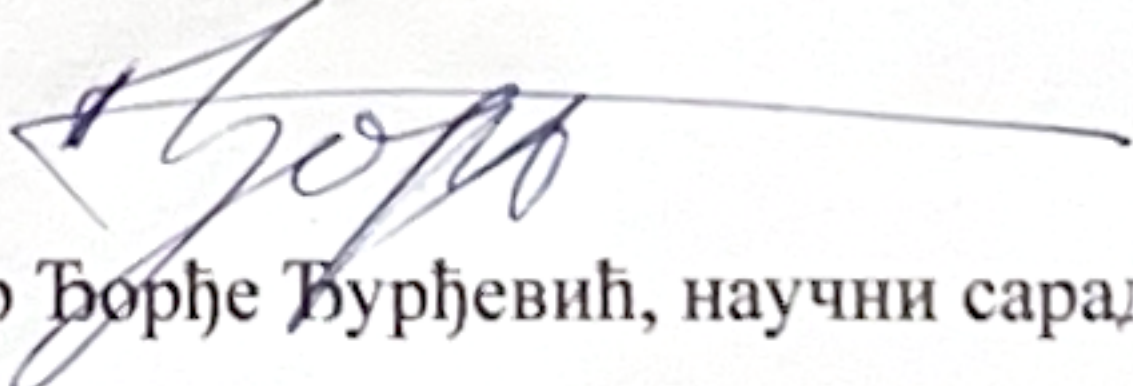
оквиром. Рад пружа вредан допринос проучавању књижевне рецепције и културних посредовања. Гордана Ивковић у рад „Gentlemen Prefer... the Maxims: The Observance of Grice's Cooperative Principle and Maxims in Puns in Theater Reviews” убедљиво примењује граматичке категорије на занимљив и иновативно одабрани корпус. Рад показује завидну аналитичку прецизност и доприноси савременим проучавањима језичког хумора. Прилог Анђеле Митић „Мушки лични надимци села Стајковца код Власотинца” драгоцен је прилог ономастичким и дијалектолошким истраживањима српског језичког простора. Посебно је значајан због документарне вредности и пажљивог лингвокултуролошког тумачења прикупљене грађе. Симонида Лончар у „Аспектима смеха у мемоарским записима Александра Пишчевића” промишљено анализира функције смеха као поетичке и културолошке категорије. Рад се одликује интерпретативном прецизношћу и доноси значајан допринос проучавању српске мемоаристике. Прилог „Code Switching: Language Construction vs. Language Constriction” Теодоре Радовић актуелизује једно од кључних питања савремене социолингвистике кроз теоријски добро постављену анализу. Рад је значајан због јасног проблемског фокуса и критичког сагледавања језичке динамике у мултилингвалним срединама. Завршни рад у зборнику, „Контрастивна анализа фразеолошких јединица из семантичког поља агресија у српском и руском језику” методолошки је доследан и теоријски релевантан, са прецизно спроведеном контрастивном анализом. Његова вредност огледа се у продубљивању сазнања о фразеолошким структурама и културним специфичностима словенских језика.

После укратко приказаних сабраних радова, посебно треба истаћи и уреднички рад приређивача зборника, које су показале висок ниво професионалности у организацији и распореду одабраних прилога. Зборник је прегледно конципиран и садржински ујединачен, што доприноси његовој прегледности и употребној вредности.

Значај ове публикације превазилази оквире скупа из ког је настала, будући да представља подстицај даљем развоју младих научника и њиховом активнијем укључивању у академску заједницу. Истовремено, зборник потврђује континуитет и научну релевантност скупа Савремена филолошка истраживања младих истраживача, који се профилисао као важан простор размене идеја и резултата у области филолошких наука.

На основу научног квалитета, тематске актуелности и уредничке обраде, зборник Савремена филолошка проучавања младих истраживача IV свакако да заслужује највишу препоруку за објављивање, будући да представља значајан допринос савременој филолошкој мисли и научноистраживачкој продукцији наших младих филолога.

У Крагујевцу,
18. 5. 2026.

Др Ђорђе Ђурђевић, научни сарадник